

SỐ 550

KINH KIM SẮC ĐỒNG TỬ NHÂN DUYÊN

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Sa-môn Duy Tịnh.

QUYỂN 1

Theo nghe như vậy:

Sau khi Tôn giả Đại Ca-diếp viên tịch, Tôn giả A-nan là người có đầy đủ oai đức và trí tuệ lớn không khác gì Tôn giả Xá-lợi Tử, cũng lòng lành như Phật thương xót, bảo vệ tất cả chúng sinh, có thể ở một nơi nào đó của xóm làng, thành ấp trong nước, tùy theo mỗi nơi, mỗi chỗ, dùng các phương tiện thù thắng để giáo hóa tất cả chúng sinh. Mãi đến về sau, các Tôn giả vì muốn giáo hóa cho vô lượng trăm ngàn chúng sinh, nên mới giảng nói chánh pháp, tuôn mưa cam lồ rót vào tâm trí, làm lợi lạc cho mọi người ở vườn cây Am-la thuộc thành lớn Quảng nghiêm.

Khi ấy, tại thành Vương xá, có thương chủ tên là Nhật Chiếu, của cải rất nhiều, quyến thuộc đông đúc, càng lúc càng phát triển, như là Thiên vương Tỳ-sa-môn. Do giàu có nên thương chủ lấy vợ thuộc dòng họ cao quý, cùng nhau vui hưởng an lạc, đã lâu mà không có con nối dõi tông đường, cả dòng tộc Trưởng giả rất mong nên buồn rầu.

Bấy giờ, trên cung trời Đao-lợi có một Thiên tử, đầy đủ oai lực và phước đức, phước báo ở cõi trời sắp hết, năm tướng suy đã hiện ra, nhưng vị ấy mong muốn được xem các tướng trang nghiêm của

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật, từ lúc xuất hiện ở đời cho đến khi nhập Niết-bàn, nên mong cầu tiếp tục thọ sinh trong loài người.

Khi ấy, Thiên chủ Đế Thích xem xét thấy Thiên tử kia sắp hết phước trời, muốn xem các tướng trang nghiêm của Phật, muốn tiếp tục thọ sinh trong loài người. Biết vậy, nên Thiên chủ nói với vị Thiên tử:

–Nếu ông muốn sinh trong loài người thì nên biết hiện trong thành Vương xá có thương chủ tên là Nhật Chiếu, ông có thể nhập vào thai vợ ông ta.

Thiên tử thưa:

–Xưa, con từng nghe vị thương chủ ấy không có lòng tin thanh tịnh đối với pháp Phật.

Đế Thích lại bảo:

–Ông hãy làm theo ta, ta có thể làm cho thương chủ Nhật Chiếu kia phát sinh lòng tin thanh tịnh đối với pháp Phật.

Thiên tử thưa:

–Con xin vâng lời Thiên chủ. Nếu thương chủ kia và vợ chính của ông ta trọn đời quy y Tam bảo thì con sẽ xả báo thân này sinh vào nhà kia.

Sau đó, Thiên chủ rời khỏi Thiên cung đến nhà thương chủ Nhật Chiếu. Đế Thích hiện trên không trung. Do sắc tướng, oai lực thần thông của Thiên chủ Đế Thích đã làm cho xung quanh nhà đều có ánh sáng lạ chiếu rọi. Thương chủ Nhật Chiếu thấy ánh sáng rất lạ đẹp này, lúc đầu bất ngờ, sau thì vô cùng vui mừng, nhìn khắp bốn phương, quan sát kỹ thấy tướng thù thắng của Thiên chủ Đế Thích, liền cúi đầu làm lễ dưới chân, thưa:

–Bạch Thiên chủ! Hôm nay con được lợi ích hoàn hảo, được bậc Thánh tôn giáng xuống nhà con, chắc sẽ chỉ dạy điều gì, ban cho việc tốt lành gì đây?

Thiên chủ đáp:

–Này thương chủ! Ta biết ông không có con. Nếu ông mong cầu có con thì ông cùng với vợ chính, từ nay trở đi cho đến suốt đời phải phát lòng tin thanh tịnh, quy y Tam bảo tức sẽ sinh được quý tử.

Nghe rồi, thương chủ Nhật Chiếu rất an tâm, hớn hởi vui mừng làm lễ, thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thiên chủ! Chúng con sẽ vâng lời Thiên chủ dạy bảo. Từ nay cho đến suốt đời, vợ chồng chúng con đều phát lòng tin thanh tịnh, quy y Tam bảo.

Bấy giờ, Thiên chủ Đế Thích chỉ bày cho thương chủ Nhật Chiêu và vợ của ông ta phát lòng tin thanh tịnh, quy y Tam bảo, rồi biến mất khỏi thành Vương xá. Trở về cõi trời Đao-lợi, đến cung Thiên tử kia, hiện ra trước mặt, kể lại các việc như trên. Vị Thiên tử này, phước báo nơi cõi trời đã hết, liền xuống nhập vào thai vợ của thương chủ Nhật Chiêu trong thành Vương xá. Khi Thánh tử vào thai, tướng lạ hiện ra, tự nhiên trong thân của vợ thương chủ có đủ các tướng ánh sáng tốt đẹp, tâm ý vui vẻ, được nghe những hương thơm từ xa bay đến.

Trong thành của nước đó, những người vợ hiền ở trong nhà, đều có những hiểu biết rộng, những người này có năm tướng rất khác lạ. Năm tướng đó là:

1. Biết được điều người ưa thích.
2. Biết được điều người không ưa thích.
3. Biết đúng lúc.
4. Biết thời giờ một cách tường tận.
5. Biết các sự việc vào thai.

Sự việc vào thai là: Lúc vào thai, có thể biết khi sinh ra là trai hay gái. Nếu là bé trai thì nằm bên phải, nếu là bé gái thì nằm bên trái của thai.

Khi ấy, vợ ông ta rất vui mừng, thưa với chồng:

–Chàng nên biết: Hôm nay thiếp biết là đang mang thai một Thánh tử, bào thai đang lớn dần, nằm phía bên phải, sau này nhất định sẽ sinh con trai.

Người chồng nghe nói càng thêm vui mừng. Khi ấy, vợ của thương chủ cảm thấy nhẹ người, mới duỗi cánh tay phải và nói:

–Chúng ta lâu nay mong cầu có con, muốn thấy mặt con. Hôm nay thiếp đã có mang, hoặc đã sinh, hoặc chưa sinh, chúng ta phải nên làm việc phước thôi. Hãy gọi người giữ kho, lấy của cải ra, tùy theo đó mà ban cho, làm cho tộc họ chúng ta được thịnh vượng lâu dài. Vì sao? Vì đời trước chúng ta cũng đã làm việc phước đức, tùy theo khả năng mà ban cho hoặc nhiều hay ít, nên trong đời này được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tiếng tốt theo ta đời đời không mất.

Bấy giờ, vợ của thương chủ đoán biết bào thai đang lớn dần, phải đến ở chỗ gác cao yên ổn lo giữ gìn chăm sóc, nuôi dưỡng. Tùy theo thời tiết lạnh hay nóng mà ăn uống những thức ăn cho phù hợp để nuôi dưỡng bào thai cho tốt, dùng thuốc dưỡng thai, ăn uống điều độ, không dùng thức ăn quá đắng, cay, chua, ngọt, mặn, lạt, sáu vị này bằng nhau, điều hòa không để sai lệch. Người mẹ còn dùng chuỗi bằng ngọc quý trang sức trên thân, trông giống như Thiên nữ, thường vui vẻ dạo chơi trong vườn. Chỗ nằm, ngồi tùy theo cao thấp đều thuận tiện, khi đi đứng không xúc chạm vào chỗ đất gồ ghề, cũng không nghe nhiều âm thanh không vừa ý. Đến khi bào thai đã đúng kỳ hạn hoặc mãn tám tháng hoặc mãn chín tháng, người mẹ sinh ra một Đồng tử tướng mạo khôi ngô tuấn tú, mọi người đều ưa muốn nhìn, thân thể xinh xắn, nụ cười, thân có ánh sáng màu vàng rờn, các bộ phận của cơ thể đầy đủ, nhìn rất vừa ý nên mọi người rất thích ngắm, có áo màu vàng rờn tự nhiên che thân, hương Chiên-đàn bay tỏa khắp thân, miệng tỏa ra mùi hương của hoa Ưu-bát. Khi đứa bé sinh ra, trong nhà Trưởng giả lại có mưa các loại vải tốt đẹp, đều màu vàng rờn, hoa Ca-ni-ca xen nhau rơi xuống. Những tướng kỳ lạ hiếm có như vậy, hiện ra đầy khắp nhà thật là tốt đẹp. Thương chủ Nhật Chiêu, vợ và các quyến thuộc thấy sự việc này thấy đều kinh ngạc.

Lúc ấy, thương chủ ra đứng trước nhà xem xét cảnh vật bên ngoài càng thêm vui mừng. Thấy như vậy, thương chủ nghĩ: “Đứa bé này sinh ra, càng làm cho ta tăng lòng thành tín.” Trưởng giả rất vui mừng, trở vào nhà, đến chỗ Đồng tử, thấy con mình tướng mạo rạng rỡ oai nghiêm đứng đắn nên càng thêm vui mừng và nói kệ:

*Vui thay! Ta đang được lợi lành
Vui thay! Ý nguyện được thành tựu
Ngày nay sinh con đủ phước đức
Thế nên lòng ta rất vui mừng.*

Nói kệ xong, do vui vẻ quá nên thương chủ lấy tất cả những y phục tốt đẹp nhất trong nhà đem cúng dường Sa-môn, Bà-la-môn và họ hàng quyến thuộc cùng những người nghèo khổ, đốn củi, để tạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phước đức.

Khi Đồng tử sinh được hai mươi mốt ngày, thương chủ cũng đã làm tất cả việc phước đức rồi thì thân tộc tập hợp để đặt tên cho đứa bé. Có những người trong thân tộc nói:

–Đồng tử này thân có ánh sáng màu vàng rờn rực rỡ, chúng ta nên đặt tên cho Đồng tử là Kim Sắc. Mọi người đều đồng ý, bèn đặt tên là Kim Sắc.

Lúc ấy, thương chủ chọn tám người nữ làm dưỡng mẫu cho Đồng tử Kim Sắc. Hai người lo việc nuôi dưỡng, hai người lo việc tắm rửa, hai người cho bú mớm, hai người lo việc vui chơi. Do đó, Đồng tử được nuôi lớn nhanh như hoa sen sạch vượt lên khỏi nước bùn. Lớn lên Đồng tử được giáo dục, học tập các kỹ năng nghệ thuật như sách vở, toán số và các loại nghề nghiệp.

Họ bày ra các thứ như ghi chép tính toán sổ sách.

Bày ra các vật dụng.

Bày ra y phục.

Bày ra ngựa.

Bày ra xe cộ.

Bày ra châu báu.

Bày ra đồng nam.

Bày ra đồng nữ.

Bày ra tám thứ này để xét xem sở thích của Đồng tử.

Sau đó, Đồng tử đều thành tựu về kỹ thuật nghề nghiệp, lời nói thông suốt, tâm ý hiền lành, lòng tin thanh tịnh, đầy đủ phước đức lớn, làm lợi mình và lợi người, tu tập hạnh Từ bi, thành tựu các điều mong muốn, thương mến chúng sinh, trí tuệ thông suốt, hiểu rõ các sách vở. Đồng tử đầy đủ các sự nghiệp như vậy.

Khi ấy, thương chủ suy nghĩ: “Lúc này, những y phục, phước đức, oai lực, của cải, Đồng tử thấy đều đầy đủ. Tuy nhiên, ta không biết oai lực, phước đức này do đâu mà có. Chắc là do oai lực của ta quy y Tam bảo nên sinh ra đứa con được phước đức thù thắng này.” Sau đó, thương chủ đối với pháp Phật càng thêm tin kính, nhờ đó mà từng lúc làm được nhiều việc Phật.

Bấy giờ, trong thành Vương xá có thương chủ tên là Ly Cấu, đi vào biển lớn thu được rất nhiều của cải, an ổn trở về, tổ chức lễ cúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

dường Đức Thế Tôn và một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo tùy tùng, rồi lại cúng dường mỗi vị Tỳ-kheo ba y. Lúc ấy, danh tiếng về lòng tin thanh tịnh của thương chủ Ly Cấu vang khắp các chốn, mọi người đều khen ngợi, đều cùng nhau ca tụng ông:

–Thương chủ Ly Cấu không những rất giỏi việc buôn bán, mà còn vượt qua biển lớn đạt được rất nhiều lợi ích, còn đối với pháp Phật lại làm được nhiều việc Phật lớn lao.

Nghe lời nói này, thương chủ Nhật Chiêu nguyện sẽ làm theo như vậy, bèn suy nghĩ: “Ta sẽ làm theo như thế. Nếu vào biển lớn mà không có tai nạn được trở về thì ta nguyện sẽ cúng dường Phật và các chúng đệ tử Thanh văn có khắp trong cõi Diêm-phù-đề này, nhờ Phật ra lệnh nhóm họp lại một chỗ, ta sẽ đem dâng cúng đầy đủ những thức ăn hảo hạng và đến từng vị Tỳ-kheo cúng dường mỗi vị ba y tốt đẹp nhất.” Nghĩ như vậy rồi, thương chủ đem ý nghĩ trên nói với vợ. Người vợ nói:

–Thưa phu chủ! Nếu có khả năng thì tùy theo sở nguyện của chàng, ắt sẽ thành tựu.

Khi ấy, thương chủ Nhật Chiêu liền rung chuông ba lần thông báo khắp trong thành Vương xá, rồi cùng năm trăm thương nhân tùy tùng lên đường vào biển lớn, được an ổn đến xứ kia.

Lúc này, Đức Thế Tôn đã vào Niết-bàn. Sau đó Tôn giả Đại Ca-diếp cũng nhập Niết-bàn. Mãi về sau ở tinh xá Trúc lâm, Đồng tử Kim Sắc nghe một vị Tỳ-kheo tụng kệ vô thường:

*Ban ngày hay ban đêm
Khi đi hay đứng lại
Như sông lớn chảy nhanh
Nối tiếp không dừng nghỉ.
Đêm dài ngủ nghỉ quá
Mạng sống giảm dần theo
Giống như cá ít nước
Đâu có vui sướng gì.
Thân tướng này suy yếu
Bệnh tật phá hoại ngay
Như dê sắp bị giết
Không bao lâu mất mạng.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân này không sống lâu
Đất cùng sáu đại thành
Giống như ở đồng trống
Không nhà, không cửa ngõ.
Thân này có gì thích
Tuôn chảy các nhơ ứ
Bệnh khổ luôn trối buộc
Già chết thường lo sợ.
Nay thân như chớp này
Bị bệnh liền tan rã
Được vắng lặng cao tột
Mới an vui bậc nhất.*

Đồng tử Kim Sắc nghe kệ này rồi, đối với sinh tử hết sức nhàm chán, rất vui thích và luôn khen ngợi Niết-bàn, liền làm lễ với Tỳ-kheo ấy và thưa hỏi:

–Thưa Thánh giả! Bài kệ vừa rồi con nghe Thánh giả tụng, lời này như thế nào?

Tỳ-kheo đáp:

–Con nên biết! Đó là lời dạy của Đức Phật.

Đồng tử nghe rồi đối với pháp Phật càng thêm tin tưởng, bèn hết lòng phát tâm xuất gia, ở trước vị Tỳ-kheo ấy cúi đầu cung kính làm lễ, thưa:

–Bạch Thánh giả! Nay con muốn xuất gia tu hạnh thanh tịnh. Nguyện xin Thánh giả tỏ lòng lành thương xót tiếp độ cho con được xuất gia.

Tỳ-kheo hỏi:

–Ông muốn xuất gia, cha mẹ ông có cho không?

Đồng tử thưa:

–Con chưa được lệnh của cha mẹ.

Tỳ-kheo nói:

–Ông hãy về thưa với cha mẹ. Nếu họ cho phép thì mới được xuất gia.

Đồng tử lại thưa:

–Con xin vâng theo lời Thánh giả dạy.

Khi ấy, Đồng tử Kim Sắc rất lo sợ và nhàm chán về sinh tử,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

một lòng ưa thích việc xuất gia, liền trở về nhà đến chỗ mẹ, cúi đầu làm lễ sát chân, thưa:

– Xin mẹ hiểu cho, con muốn xuất gia để được thanh tịnh, tu học pháp luật ở trong chánh pháp, xin mẹ cho phép.

Nghe rồi, người mẹ lo sợ, than thở, giải thích với con:

– Chỉ có mình con. Mẹ rất thương yêu. Con ưa thích thứ gì, mẹ đều chịu theo, vì sao con lại bỏ mẹ mà đi xuất gia?

Đồng tử thưa mẹ:

– Mẹ nên biết, những sự yêu thương rồi cũng phải xa lìa, ngay bây giờ, xin mẹ cho con được xuất gia tu học chánh pháp.

Người mẹ nghe rồi càng thêm buồn rầu, nghẹn ngào rơi lệ bảo con:

– Con nên biết, ở trước mẹ con đừng nói lần thứ ba, đừng làm cho mẹ tức giận.

Nói rồi người mẹ lại trầm nghĩ: “Nếu làm thế này chắc chắn không ngăn được ý muốn của con, mà nên bày cách nào để con bỏ ý nghĩ đó.” Bèn bảo với con:

– Nay Đồng tử! Cha con có lòng tin thanh tịnh, ở trong pháp Phật làm những việc Phật lớn lao, nay đã đi vào biển lớn, chẳng bao lâu nữa sẽ về. Con nên đợi cha về rồi, cha sẽ cho con xuất gia.

Đồng tử vì giữ hiếu với mẹ nên liền suy nghĩ: “Nếu ta xin này mẹ mãi, chắc làm cho mẹ ta thêm khổ não, ta nên đợi cha về.” Do đó, Đồng tử im lặng luôn vâng lời mẹ.

Bấy giờ, do tướng mạo đặc biệt tốt đẹp, nên Đồng tử Kim Sắc đi dạo chơi ở những ngã tư, đều được mọi người nhìn xem không chán.

Mẹ Đồng tử thấy vậy lại càng suy nghĩ: “Con ta tướng mạo mạnh mẽ tươi đẹp, được mọi người yêu mến, ưa thích, nhưng đối với việc thế gian thì lại nhàm chán, do đó tâm ta rất lo âu. Đứa con này có khi sẽ bỏ ta xuất gia, vậy ta nên tìm cách ngăn lại. Nếu để nó đi thì sau sẽ khổ.”

